

ESPANYOLISME...?

bé sabeu que no podeu escriure en la llengua que parreu perquè mai ningú ns l'ha ensenyada, i prou que se n'han cuidat de fer-ho.

Però, no tots els catalans hem mort. Encara en quedem de vius, i ben vius que som. Si no ens volen donar la llibertat, lluitarem per ella.

Potser no farà falta fer-ho com al País Basc, esperem-ho. Allà el que tenen és la guerra, sempre odiada i mai desitjada. Allà els Espanyols hi han entrat per la força, i per la força sectors del poble basc els contesten. No discutiré si ho fan amb encert o no, doncs no vull fer "apologia del terrorisme" i que llavors se m'apliqui la Llei Antiterrorista permetent l'entrada i el registre de la meua casa, de la manera més brutal imaginable, podent ser tencat sense motiu aparent....

No us heu parat mai a pensar com és possible que a Euskadi la lluita continuï i que siguin tan pocs els que són agafats? Jo només hi veig una causa, un motiu clar i evident: el poble els ajuda, o sinó, què? I quan el poble ajuda una causa com aquesta, hem de pensar que el govern s'ha equivocat, ara i desde sempre.

Continuem observant i digueu-me, si podeu, que ha passat amb l'Autonomia Andalusà. Jo encara no ho sé.

Però bé, arriba l'hora de concloure. Moltes han estat les coses que he dit i no m'arrepenteixo de cap d'elles. Només una altra cosa diré: La precària situació de la Generalitat, malgrat tots els botxins que la persegueixen l'hem d'enfortir, és l'única cosa que tenim i l'hem de defensar malgrat pluja o vent....

És una tasca difícil la que ara tots els que ens sentim catalans tenim de fer. No pas obligació de fer, doncs cadascú ha de ser lliure per a trobar el seu camí; malgrat tot, jo l'he trobat.

Encara que a Casa Nostra li haguem tingut forces d'ocupació, coses represius; representatius, la majoria de les vegades involuntàries, de ser que durant tant de temps ens han estat prohibint el dret d'expressar-se. Ja sé que això no serà sinó un revulsiu en aquesta lluita quotidiana en la que ens trobem immersos.

M'agradaria que fessim nostres les paraules de Raimon, en cantar:

"(...)

lluitarem amb tota la força
per l'única possible perseguida vida nostra

Sí, guanyarem l'Esperança

l'esperança de viure lliures i en pau

Cantarem la vida,

cantarem la Nostra Vida,

COOPERATIVISME

Y era normal que la Cooperativa tinguera las puertas abiertas a todo ciudadano y diera cobijo a los organismos democráticos (no había otros que el republicano y las asociaciones obreras) si era el conjunto que la habían fundado y propulsado. Era su casa, era la CASA DE TODOS los trabajadores que querían vivir en fraternidad y ayuda mutua.

HACE FALTA ESE LUGAR DE ENCUENTRO

El fondo de la Cooperativa no era otra cosa. Si los militares y los caciques no se hubieran sublevado (los primeros responsables de los asesinatos cometidos en España), quizá en S. Millario no hubiera habido aún otros organismos democráticos que el republicano y las asociaciones obreras.

Ahora han cambiado las dimensiones. En la Cooperativa no pueden instalarse los partidos políticos y los sindicatos. Debe ser un centro apolítico de ayuda mutua y de apertura cultural y deportista.

Bajo estos principios, no podemos encontrar todos por una causa común, pues vamos a abrir la Cooperativa, que hace falta este encuentro.

Maureilles (Catalunya Nord)

TON "Carboner

de poble que no vol morir:

CANTAREM!!! "

Què més us puc dir, companys? Només una cosa: Per tan sols un motiu em puc sentir "espanyol", pel dret de conquesta, i com jo, n'hi ha d'altres que pensen igual, i que per aquest pensament han donat fins i tot la vida. Per a ells el meu poc important homenatge i la meua gran admiració. Recordats siguin per sempre!.

Adeu companys, i penseu que la lluita continua i que falta molt de camí per caminar encara. Com digué Marx en el seu Manifest Comunista "Obrers de de tot el món, uniu-vos, jo ara crido:

CATALANS DE TOTA CATALUNYA, DE TOTS ELS
PAISOS CATALANS, UNIM-NOS !!

Per Catalunya....

Xavier Pujol, Terraller i Estudiant
Major d'edat

NOTA: Compreneu ara perquè no hem puc dir Espanyol?